

JEZUS VERWONDERT ZICH

En hun ongeloof verbaasde Hem. ● Markus 6:6 a.

Wij moeten ons ongeloof eens leren zien, zoals Jezus het ziet. Hij verbaast zich er over. Zeker, Hij weet, wat in de mens is, maar het geloof is voor Hem het vanzelfsprekende, het normale. Het ongeloof is het abnormale, het onnatuurlijke. Jezus is zó verzekerd van zijn Vader, Hij is zich zó bewust van Zijn voortdurende tegenwoordigheid, dat Hij het ongeloof in ons, mensen, ziet als dwaasheid, als ongerijmdheid. Hoe is het mogelijk, ongelovig te zijn!

Voor ons is menigmaal het ongeloof het natuurlijke, het normale. En het eenvoudige, kinderlijke geloof schijnt wel haast onbereikbaar. Wie zou kunnen geloven?

Jezus verwondert zich over ons ongeloof. Laten wij ons erover schamen.

Jezus vraagt geloof. Als Hij het vraagt, hoe is het dan nog mogelijk, ongelovig te zijn? Als wij in iemand geloven kunnen, dan toch zeker in Hem.

Jezus zegt: Gij moet worden als een kindeke! Geloof dat nu, waag het er op, en kom tot Mij. Wat zullen we nu doen? In ons ongeloof volharden? Zie de verbazing van Jezus en geloof in Hem. Kom tot Hem met uw zwak geloof, uw klein geloof, uw wankel geloof. Kom tot Hem en zeg: Ik geloof, Here, kom mijn ongelovigheid te hulp. K.